

тръгнал по риба пуста. Това е работа за мене. Ееех, ех!

— Възмутително, — обади се бае Ради, свали каскета си и го остави на земята. Да правят такива работи из светите хорски ниви. Сигурно това е някоя госпожица от семейство, възпитавана, глезена и е излъгала че отива с компания на екскурзия. Ти как мислиш? Защо младежта, крилатата, златната младеж, тъй много се е пристрастила към туризъма? Видял ли си туристи самички, без женска компания? Най-напред почнаха с групови излети, с водачи, с команди. И аз така съм ходил едно време. Пазеше се приличие. А жени идеха рядко. С баща си, с брата си, със свои. Тия групи после се разсипаха в групички без водачи. Намешаха се братовчеди. Мина се някоя година и друга, тия малки групички се разсипаха на още по-малки, а днес, приятелю, няма групи. Днес по двама, по двама. Мъжко и женско, момче и момиче... Туристи, любители на природата! Ти мислиш, че виждат нещо от природата, че се възхищават от нея, че идат за чист въздух, за почивка, за здраве?

— Хич не мисля тия работи, бай Ради. Аз знам защо търсят самота... знам и ме е яд, че не последвам примера им. Ами ти ме подмами с тая въдица. Пристрастих се към тоя глупав спорт. То да хващам нещо, добре, ами